

Manifestants pacífics i manifestants violents

«Vet aquí, doncs, la diferència entre les manifestacions i el vandalisme; la primera forma part de la democràcia i l'altra del terrorisme»

Són milers de persones que han sortit als carrers per manifestar-se per l'excusa del raper Hásel. Dic excusa perquè la llibertat d'opinió està en joc, com també els milers de joves que no tenen un futur clar pels estudis que han realitzat, com el problema que ha provocat la pandèmia, amb negocis tancats, gent aturada, els desnonaments de famílies que no saben on viure, promeses del govern de Pedro Sánchez pels ERTOS i ERES de molts milions que mai no arriben, i futurs incerts per tants autònoms que no saben de quin pa fer sopes? perquè se'ls han acabat els recursos i els negocis no els poden obrir.

Però hem de tenir present que actualment dins d'Espanya, hi ha tants conflictes que és un començar i mai no acabar?. I és que la gent està cansada de veure què passa; com que un president d'una empresa com Iberdrola pugui cobrar més de 12 milions de sou anual, el rei emèrit pagui milions a Hisenda sense haver-se-li reclamat amb diners qui ningú saben d'on surten, i que del Patrimoni Nacional se li pagui l'estada a Abu Dhabi sense permetre per part del Govern més esquerrà de la democràcia? la pregunta a les Corts de quin és el cost del mateix, que el CGPJ no es renovin el càrrecs perquè el PP els té controlats per la porta del darrera... i tants punts suspensius que són el tantmetotisme? d'un Estat que prossegueix un dia i un altre mantenint la sensació del que aquí no passa res?.

Que de tantes incongruències, la pila cada cop està més plena i la gent més fastiguejada fins l'extrem que són molts els que diuen que ja no creuen en res; un país de jutges poc fiables, de govern que ens enganya de forma continuada, de militars que volen afusellar els que no penses com ells, de robatoris declarats de Villarejo, Rato o Bárcenas, i elits que s'enriqueixen en temps de pandèmia, quan moltes famílies per necessitats acudeixen a Càritas a demanar com a pobres.

A Catalunya el problema de les manifestacions es superior a altres indrets de l'Estat Espanyol. I el motiu neix amb la derogació dels punts essencials de l'Estatut de Catalunya, pel Tribuna Constitucional, quan havia estat aprovat amb els tots els requisits marcats per la mateixa Constitució i l'Estatut, i referendat. Amb la sentència, la indignació va pujar a límits extraordinaris i tant es així que del 15% d'independentistes augmentaren de cop al 45%.

Arribaren les manifestacions pacífiques, les més multitudinàries d'Europa, queixant-se més de dos milions de catalans de l'arbitrarietat que suposava anul·lar 14 articles aprovats, alguns dels quals idèntics no es derogaren a altres estatuts autonòmics. Un tema polític el van convertir en judicial i d'aquí ve l'emprenyament general i la sortida al carrer de milers de manifestants pacífics.

I si això ho sumem al dèficit fiscal, al finançament autonòmic que s'havia de revisar l'any 2014 i no s'ha tocat, la manca de diners per atendre ensenyament, sanitat, obres públiques, serveis socials i comunicacions, la indignació general s'incrementa per moments.

I més encara quan els líders catalans estan empresonats o exiliats, presidents de la Generalitat multats i inhabilitats, i més de 3.000 alcaldes, regidors, càrrecs públics i manifestants encausats. Tenim la mesa del Parlament acusada per desobediència, el judici contra els síndics de l'1-O o la Fiscalia que mantén voler retirar el tercer grau als presos polítics, tot amb l'afany de perseguir l'independentisme.

Molts manifestants pacífics han sortit estos dies pels carrers de les ciutats de Catalunya per

exposar els seus desacords amb el procedir dels governs, dels jutges, de la Corona i per l'actuació violenta dels policies que actuaren l'1-O, per l'escàndol que va representar per Europa i pel món. Recordin portes xafades a martellades, àvies arrastrades pels cabells, homes fent-los caure per les escales...i tot per voler votar un referèndum, provocant més de 1000 ferits.

La gent està cansada. Són massa les coincidències d'uns afavorits i d'uns perjudicats, sempre els mateixos. I les actuals manifestacions arriben com a conseqüència del tema Hasél que al fons de la qüestió s'ha provocat pels jutjats.

Si el raper havia d'entrar a la presó el divendres, dos dies abans de les eleccions, per què la jutgessa el va fer detenir el dilluns, després de les eleccions que previsiblement, com donaven totes les enquestes, havien de sumar els independentistes? Tantes coincidències judicials lligades a la política, fan autèntic fàstic.

La llibertat d'expressió que realment a ningú se li pot negar en un estat democràtic és la guspira que ha encès el foc i, amb l'excusa de la negació de l'innegable, s'han colat a les manifestacions avalotadors professionals infiltrats. Alguns anarquistes declarats i altres que no se'ls coneix la procedència però que se'ls suposa, que han exaltat a adolescents sense futur, desnonats i enrabiats per altres motius.

Queda clar, doncs, que les manifestacions les hem de distingir tal com son. Milers de persones que demanen pacíficament la llibertat d'expressió, el tema dels presos polítics, els exiliats, els inhabilitats, els encausats, mentre hi ha qui proclama el nazisme i la persecució als jueus públicament. O el govern de Pedro Sánchez que no permet a les Corts escatir la fortuna de l'emèrit. El tracte judicial és desigual, sense cap mena de dubte.

Mai es pot acceptar la violència; xafar aparadors, robar botigues, cremar contenidors i caixers automàtics, apedregar casernes i mossos d'esquadra, i sobretot el vandalisme terrorista que representa voler encendre un cotxe oficial ocupat per un agent. Això és terrorisme; molt minoritari però és que realment compta, tothom ho veu per la televisió de tot el món i el descrèdit que suposa per la ciutat on es produeixen.

Els milers de manifestants pacífics, tampoc no agradaran a les elits espanyoles, però tenen tot el dret de sortir al carrer, exhibir banderes i demanar les llibertats que s'han arravatat antidemocràticament. Vet aquí, doncs, la diferència entre les manifestacions i el vandalisme; la primera forma part de la democràcia i l'altra del terrorisme.